

dustris Stilling. Det vil sige, vi anvendte det som en Slags Medicin for det enkelte Tilfælde, paa noget lignende Maade i øvrigt, som vi senere benyttede Importregulering og Krisetold overfor visse enkelte bestemte Tilfælde.

Jeg vedkender mig fuldt ud den Opfattelse, at Told paa den ene eller den anden Maade: Viking-Princippet, Krisetold, Importregulering, i visse enkelte Tilfælde lader sig anvende med Fordel, naar det gælder om at støtte en Industri, som man mener i sig selv er for god og sund til at gaa til Grunde paa Grund af øjeblikkelige Konjunkturer. Men derfra til at sige, at vi kan anvende Told i al Almindelighed over hele Linien til at hæve vort Lands Økonomi og hæve vor Krone, eller at vi kan anvende Importregulering over hele Linien eller i alt Fald i stor Udstrækning for derved at stabilisere og hæve vor Krone, er der et Spring, som det ærede Medlem ikke vil forlange, jeg skal tage, thi det strider fuldstændig mod det, som jeg anser for sund og god økonomisk Politik for Tiden.

Men naar det ærede Medlem vender tilbage til den Tanke, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard har udtalt om de enkelte Positioner, beder jeg om, at man, hvis det kommer til Forhandling om den Slags Ting igen, saa ikke vil betragte det som Valutaforanstaltninger, men at man betragter det som Nødhjælp overfor visse enkelte Industrier. Det er noget, vi altid kan forhandle om. Spørgsmaalet bliver da, om de vedkommende Industrier virkelig trænger til det. Jeg erkender, at der har været saadanne Tilfælde, og jeg har stadig vedkendt mig, at vi i saadanne Tilfælde var i Stand til at hjælpe ad disse ekstraordinære Veje.

Det ærede Medlem nævnte visse Tal, der viste, hvorledes Importen har svinget efter Krigsaarene paa en saadan Maade, at det har været ødelæggende eller i alt Fald skæbnesvangert for visse Dele af dansk Industri. Det er jo netop de Forhold, jeg har fremdraget, og overfor hvilke jeg erklærer mig villig til i paakommende Tilfælde paa ny at diskutere Viking-Princippet. Naar man trækker Cigarer, Porcelæn og enkelte andre Ting frem, siger jeg: Ja, det er et Mittel, vi kan anvende i enkelte Tilfælde; men jeg kan ikke anerkende Berettigelsen af at anvende det i al Almindelighed. I det Øjeblik vi tænker os det gennemført paa Toldloven i al Almindelighed, maa vi være klar over, at der skabes i Virkeligheden ikke en eneste rød Øre derved. Det, der skabes, er en Værdiflytning fra den ene Del af Samfundet til den anden, en Værdiflytning, som

kan være berettiget, naar der er en eller anden, man vil hjælpe, men en Værdiflytning, som i sin store Almindelighed ikke er i Stand til at bedre Landets Økonomi.

Og det er det, der er Tale om her: at bedre Landets Økonomi, om vi er i Stand til at finde Former, som kan støtte den danske Krone og den danske Økonomi i Almindelighed. Det fundamentale, som ogsaa Bryselerkonferencen nævnte, er, at det gælder om at faa Folk til at forstaa, at man kan ikke leve paa samme Maade, efter at Europa er blevet økonomisk forarmet, som paa den Tid, da Europa var økonomisk velstaaende. Men det er det, der desværre har glippet her i Landet, det maa jeg erkende. Der er blevet talt derom i Aaringer, og i hvert Tilfælde i de senere Aaringer fra alle Partiers Side — den ene er maaske begyndt at tale derom lidt tidligere end den anden, det skal jeg slet ikke opholde mig ved. Men der har altsaa i de sidste Aaringer lydt advarende Røster nok her i Landet ikke alene fra Menigmand, men fra virkelig autoritativ Side paa de forskellige Omraader.

Men hvad er Resultatet blevet? Resultatet er blevet, at man i dette Øjeblik igen er inde i en Spekulationsperiode, der vel ikke tilnærmelsesvis har naaet en Højde som den, vi havde i 1919—20 og der omkring, altsaa den særlig høje Spekulationsperiode; men vi har dog i det sidste halve Aar, eller hvor lang Tid det er, været inde i en Spekulationsperiode paa en Maade, som vidner tilstrækkelig klart om, at Folk ikke har forstaaet, at det er Alvor med dette Spørgsmaal her i Landet. Jeg erindrer, at jeg ved Behandlingen af Luksustoldloven brugte den Vending, at jeg vilde haabe, at den Omstændighed, at man nu kom med disse vældig høje Satser, vilde komme til at virke som et Chok ude i Befolkningen, som gav den Forstaaelsen af, at det var Alvor, at der skulde ske en Indskrænkning. Jeg maa indrømme, at den Tid, der er forløbet, siden vi vedtog disse nye Luksustoldsatser, er saa kort, at jeg er ude af Stand til at se, om det Chok har virket. Det gav i Virkeligheden Folk adskilligt at tænke paa. Men vi maa regne med, at der skal ikke saa ringe Tid til, inden Virkningerne af en saadan Foranstaltning spores ude omkring i Befolkningen. Thi vi maa huske paa, at der ligger Lagre, som er købt ind, og der er bestilt Varer, som maa indføres, man kan ikke afbestille dem og lade dem blive i Udlandet.

Det samme gælder, hvis man gaar til Kreditindskrænkninger, og den Form for